

3. Kas nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel, artikli 2 lõike 2 punkti a võib tõlgendada nii, et äriühingu tööeeskirjas sisalduv ettekirjutus, mis keelab töötajatel „väljendada kuidagi, ei sõnades, riietusega ega muul viisil oma mis tahes usulisi, filosoofilisi või poliitilisi veendumusi“, kujutab endast otsest diskrimineerimist, kui selle sise-eeskirja konkreetsest rakendamisest ilmneb, et:
- a) töötajat, kes soovib kasutada oma usuvabadust, kandes nähtavat (alatooniga) tunnust, antud juhul pearätti, koheldakse vähem soodsalt kui teist töötajat, kes ei tunnista ühtegi usku, ei oma ühtegi filosoofilist veendumust ega oma ühtegi poliitilist kuuluvust ning kellel seetõttu ei ole mingit vajadust kanda mis tahes poliitilist, filosoofilist ega religioosset tunnust?
 - b) töötajat, kes soovib kasutada oma usuvabadust, kandes nähtavat (alatooniga) tunnust, antud juhul pearätti, koheldakse vähem soodsalt kui teist töötajat, kellel on mingi filosoofiline või poliitiline veendumus, kuid kelle vajadus seda avalikult kuulutada nähtavat (alatooniga) tunnust kandes on väiksem või isegi olematu?
 - c) töötajat, kes soovib kasutada oma usuvabadust, kandes nähtavat (alatooniga) tunnust, antud juhul pearätti, koheldakse vähem soodsalt kui teist töötajat, kes tunnistab teist usku või isegi sama usku, kuid kelle vajadus seda avalikult kuulutada nähtavat (alatooniga) tunnust kandes on väiksem või isegi olematu?
 - d) eeldades, et veendumus ei pruugi tingimata olla usulist, filosoofilist või poliitilist laadi ja et see võib olla muust kategooriast (kunstiline, esteetiline, spordialane, muusikaline jne), siis töötajat, kes soovib kasutada oma usuvabadust, kandes nähtavat (alatooniga) tunnust, antud juhul pearätti, koheldakse vähem soodsalt kui teist töötajat, kellel on muu veendumus kui usuline, filosoofiline või poliitiline veendumus ning kes kuulutab seda riietusega?
 - e) lähtudes põhimõttest, et usuliste veendumuste kuulutamise vabaduse negatiivne aspekt tähendab ka seda, et isikut ei saa sundida avaldama oma usulist kuuluvust või usulisi veendumusi, siis töötajat, kes soovib kasutada oma usuvabadust, kandes pearätti, mis ei ole iseenesest selle usutunnistuse ühemõtteline sümbol, kuna teine töötaja võib otsustada seda kanda esteetilistel ja kultuurilistel või isegi tervislikel põhjustel ning et see ei erine tingimata harilikust bandana-rätikust, koheldakse vähem soodsalt kui teist töötajat, kes kuulutab oma usulist, filosoofilist või poliitilist veendumust sõnades, sest pearätti kandva töötaja puhul rikutakse sellega usuvabadust veelgi sügavamalt EIÕK artikli 9 lõike 1 kohaselt, arvestades, et välja arvatud juhul, kui lasta eelarvamustel võimutseda, ei ole pearätti veendumust väljendav tähendus ilmselge ja võib ilmnedä kõige sagedamini üksnes siis, kui selle kandja on sunnitud oma põhjused tööandjale teatavaks tegema?
 - f) töötajat, kes soovib kasutada oma usuvabadust, kandes nähtavat (alatooniga) tunnust, antud juhul pearätti, koheldakse vähem soodsalt kui teist töötajat, kes tunnistab sama usku ja kes otsustab seda kuulutada habet kandes (asjaolu, mis ei ole vastupidi riietusega kuulutamisele sise-eeskirjas sõnaselgelt keelatud)?

(¹) EÜT 2000, L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā rajona tiesa (Läti) 28. juulil 2020 – SIA Zinātnes parks versus Finanšu ministrija

(Kohtuasi C-347/20)

(2020/C 339/09)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administratīvā rajona tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: SIA Zinātnes parks

Vastustaja: Finanšu ministrija

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 17. juuni 2014. aasta määruse nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnustatakse siseturuga kokkusobivaks, ⁽¹⁾ artikli 2 punkti 18 alapunktis a sisalduvat mõistet „märgitud aktsia- või osakapital“ tuleb koostoimes teiste äriühingutegevust käsitlevate liidu õigusnormidega tõlgendada nii, et märgitud kapitali kindlaksmääramiseks tuleb lähtuda ainult andmetest, mis on avalikustatud riigisisiseses õiguses ette nähtud vormis, võttes arvesse, et neid andmeid tuleb seega pidada kehtivaks alles alates sellest hetkest?
2. Kas komisjoni 17. juuni 2014. aasta määruse nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnustatakse siseturuga kokkusobivaks, artikli 2 punktis 18 sisalduva mõiste „raskustes olev ettevõtja“ hindamisel tuleb pidada oluliseks Euroopa fondidest rahastatavate projektide valikumenetluses kehtestatud nõudeid selle kohta, millised dokumendid tuleb esitada, et tõendada asjaomase ettevõtja finantsseisundit?
3. Kui vastus teisele eelotsuse küsimusele on jaatav, siis kas riigisisese õigusnormid projektide valimise kohta, mis näevad ette, et projekte ei saa pärast nende esitamist täpsustada, on kooskõlas läbipaistvuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtetega, mis on esitatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnustatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006, ⁽²⁾ artikli 125 lõike 3 punkti a alapunktis ii?

⁽¹⁾ ELT 2014, L 187, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2013, L 347, lk 320.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud tribunal de l'Entreprise du Hainaut, division de Charleroi (Belgia)
31. juulil 2020 – Skeyes versus Ryanair DAC, varem Ryanair Ltd**

(Kohtuasi C-353/20)

(2020/C 339/10)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de l'Entreprise du Hainaut, division de Charleroi

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Skeyes

Kostja: Ryanair DAC, varem Ryanair Ltd

Eelotsuse küsimused

1. Kas määrust nr 550/2004 ⁽¹⁾ ja eelkõige selle artiklit 8 tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriikidel jätta selle liikmesriigi kohtute kontrolli alt välja lennuliiklusteenuste osutaja teenuste osutamise kohustuse võimalikud rikkumised või tuleb seda määrust tõlgendada nii, et see kohustab liikmesriike osutatavate teenuste laadi arvesse võttes nägema ette tõhusa õiguskaitsevahendi võimalike rikkumiste vaidlustamiseks?